

El poblat ibèric de l'Antic, punt de control sobre la desembocadura de l'Ebre

Els arqueòlegs de la URV han delimitat la totalitat de l'assentament durant les excavacions realitzades aquest mes de setembre

El jaciment de l'Antic, amb la ciutat d'Amposta al fons. FOTO: ACN

REDACCIÓ
AMPOSTA

El grup de recerca Seminari de Protohistòria i Arqueologia (GRESEPIA) del Departament d'Història i Història de l'Art de la Universitat Rovira i Virgili (URV) ha dut a terme la cinquena campanya al jaciment arqueològic de l'Antic d'Amposta. Els treballs han permès delimitar la totalitat del perímetre de l'assentament i descobrir les fases constructives dels recintes localitzats l'any 2022 al sector més elevat del turó situat al sud, segons ha informat la universitat.

Els arqueòlegs han desbrossat i delimitat totes les estructures en superfície de la part central i baixa del jaciment, fins al moment no intervingudes, cosa que ha fet possible identificar la muralla de tancament del flanc nord i permetrà als investigadors actualitzar la planimetria. Segons explica Samuel Sardà, codirector de les excavacions, «ens hem trobat amb un tipus d'estructures que indiquen que el nucli estava molt fortificat amb un mur cíclop integrat per pedres de grans dimensions que, adaptant-se a l'orografia del turó, recorre tot el perímetre de l'assentament». Els investigadors calculen que l'assentament ocuparia una superfície d'entre 2.000 i 2.500 metres quadrats.

El segon objectiu de la campanya era avançar en l'excavació dels recintes del barri sud on s'han pogut identificar tres fases constructives, tal i com detalla Sardà: «Una primera fase ben antiga, inèdita fins al moment en aquest sector, que ens ubica com a m-

nim al s. VI abans de la nostra era (ANE); una segona fase que, ens situa als segles IV-III ANE, i finalment, una tercera ocupació al llarg de la primera meitat del segle II ANE, a la qual se li atribueixen una sèrie de reformes arquitectòniques, coincidint amb el moment de control polític més inicial per part dels romans dels territoris i assentaments ibers situats just al sud de l'Ebre».

Determinar les fases de construcció ha estat possible, en gran part, gràcies a les troballes efectuades. Entre les quals destaca especialment la identificació de dues peces planes de plom que haurien estat utilitzades com a petits ponderals o pesos de balança.

Però, ha estat la troballa d'una moneda romana (un trient) encunyada l'any 208 ANE, la que ha

Ocupava una superfície total d'entre 2.000 i 2.500 m² i estava fortament fortificat

permès datar amb precisió l'inici d'aquesta darrera fase d'ocupació. Sardà destaca «com el registre de l'Antic està permetent documentar dades molt precises sobre la etapa que transcorre entre el 217 i el 212 ANE, en què els territoris propers a l'antiga desembocadura de l'Ebre actuaven com espai de frontera entre romans i cartaginesos» i indrets com l'Antic esdevingueren punts geoestratègics i de control, en un moment històric de conflicte (Segona Guerra Púnica i la fase inicial del procés de romanització).